

# РЕШЕНИЕ

№ 4269

гр. София, 03.10.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 21.09.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5567** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 5 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/. Делото е образувано по жалба на Е.-В. В. М. с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу заповед № 205/15.04.2011 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район К. село, потвърдена с решение № 260/06.06.2011 г. на Директора на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена. В проведеното по делото открито заседание оспорващата не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район К. село не се явява и не изпраща представител. В писмено становище оспорва жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба – декларация вх. № СПБ 02-205/31.03.2011 г. Е.-В. В. М. е поискала отпускането на еднократна помощ, като е посочила, че същата ѝ е необходима за заплащане на наем, закупуване на храна, дрехи, обувки и лечебни храни. Тя е декларирала, че е неомъжена, безработна, учаща, съжителства с две пълнолетни лица и в състава на семейството ѝ няма деца до 18 години, както и че няма задължени по закон лица, които да ѝ осигуряват издръжка. Посочено е, че няма никакви доходи. Към молбата са приложени и три броя експертни решения на ТЕЛК.

От издаденото от Национална Търговско-банкова гимназия удостоверение № 452/13.04.2011 г. се установява, че оспорващата е записана в 10 клас, в самостоятелна форма на обучение и не получава субсидия.

Във връзка с подадената молба – декларация посоченият от Е.-В. В. М. адрес е посетен от социален работник Е. съответно на 04.04.2011 г. и на 07.04.2011 г. Молителката не е открита на адреса и същата е уведомена за посещенията чрез оставянето на два броя известия, приложени по делото.

В социален доклад от 14.04.2011 г., подписан от социален работник Е. е отбелязано, че адресът е посетен два пъти, лицето не е открито като на същото са оставяни уведомителни писма.

Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства е издадена оспорената заповед № 205/15.04.2011 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район К. село, с която е отказана еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП. Като основен мотив е посочено, че лицето не е открито на адреса, обстоятелство, довело до невъзможност да се състави обективна социална анкета.

Заповедта е съобщена на М., чрез изпращането ѝ по пощата, видно от приложеното по делото известие за доставяне и същата е оспорена пред Директора на РД „СП” с жалба от 30.05.2011 г.

С решение № 260/06.06.2011 г. Директорът на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град е отхвърлил жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град е съобщено на Е.-В. В. М., чрез изпращането му по пощата, като видно от приложеното по делото известие за доставяне, пратката е получена на 11.06.2011 г. Жалбата е подадена чрез административния орган 24.06.2011 г. /вх. № 94ЕЕ/23/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспорения отказ компетентният административен орган е приел, че не са налице условията за отпускане на еднократна помощ по реда на чл. 16 от ППЗСП, защото не е могло да бъде извършена социална анкета и заявителката не е представила необходимите документи, от които да се установи необходимостта от такава помощ.

По силата на чл. 12, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат след преценка на: доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатирани обстоятелства. В чл. 8 от ППЗСП е посочено, че социалните помощи се отпускат на лица и семейства по постоянен адрес, след извършена социална анкета. Според легалната дефиниция дадена в § 1, т. 10 от ДР към ЗСП „социалната анкета” е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки на място, в проучване на документация и събиране на информация. Социалният работник, който извършва анкета, изготвя социален доклад

по чл. 27, ал. 1 от ППЗСП и в него прави мотивирано предложение за отпускане или за отказ на съответната помощ. Следователно, при отпускането на еднократна социална помощ, е необходимо провеждането на социална анкета, при която да се установи, необходимостта от отпускане на такава помощ.

В конкретния случай отказът за отпускане на заявената еднократна помощ е мотивиран именно с невъзможност да бъде извършена обективна анкета, предвид обстоятелството, че Е.-В. В. М. не е открита на постоянния ѝ адрес.

Съдът намира, че административният орган е изпълнил задълженията си, съобразно принципите посочени в чл. 6 и чл. 9, ал. 2 от АПК, действайки добросъвестно и събирайки всички необходими доказателства. Видно от посочените по-горе съобщения, адресът посочен от М. като постоянен е посещаван два пъти от социален работник. Нито в социалния доклад, нито в съобщенията е посочено, че е осигурен достъп до жилището от някое от лицата, които го обитават. По тази причина, социалният работник не е имал възможността да придобие на място непосредствени впечатления за това дали са налице изискуемите от закона предпоставки за отпускане на еднократна социална помощ. Очевидно е, че М. не обитава постоянния си адрес, което се установи и при проведеното съдебно производство – същата, независимо от положените усилия не беше открита за връчване на съдебните книжа.

Съдът намира, че социалният доклад е официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК. Той е издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред и съставлява доказателство за извършените от него и пред него действия. Същият има обвързваща съда материална доказателствена сила, поради което следва да се приеме, че фактите, съдържащи се в него, предмет на удостоверителното изявление на социалния работник, са се осъществили така, както се твърди в него, т.е. търсещата социална помощ наистина не живее на постоянния си адрес, което препятства извършването на обективна социална анкета.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставена в сила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.-В. В. М. с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу заповед № 205/15.04.2011 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – район К. село, потвърдена с решение № 260/06.06.2011 г. на Директора на Регионална Дирекция Социално Подпомагане С.-град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..